Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2005/32/EF**

af 6. juli 2005

om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter og om ændring af Rådets direktiv 92/42/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF og 2000/55/EF

(EUT L 191 af 22.7.2005, s. 29)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/28/EF af 11. marts 2008	L 81	48	20.3.2008

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2005/32/EF

af 6. juli 2005

om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter og om ændring af Rådets direktiv 92/42/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF og 2000/55/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forskellene mellem de enkelte medlemsstaters love og administrative bestemmelser om miljøvenligt design af energiforbrugende produkter kan skabe handelshindringer og virke konkurrenceforvridende i Fællesskabet og således have en direkte indflydelse på oprettelsen af det indre marked og på dets funktion. Kun ved at harmonisere medlemsstaternes lovgivning er det muligt at undgå sådanne handelshindringer og illoyal konkurrence.

(2) Energiforbrugende produkter tegner sig for en stor del af forbruget af naturressourcer og energi i Fællesskabet. De har også en række andre væsentlige indvirkninger på miljøet. Inden for langt de fleste af de produktkategorier, der findes på Fællesskabets marked, påvirker produkterne miljøet i meget forskellig grad, selv om de har samme funktionelle egenskaber. Af hensyn til en bæredygtig udvikling bør en løbende forbedring af disse produkters generelle miljøpåvirkning fremmes, navnlig ved at indkredse de vigtigste kilder til negative miljøpåvirkninger og undgå overførsel af forurening, når denne forbedring ikke medfører urimelige omkostninger.

(3) Miljøvenligt design af produkter er et centralt aspekt af fællesskabsstrategien for en integreret produktpolitik. Det miljøvenlige design repræsenterer en forebyggende tilgang, der har til formål at optimere produkternes miljømæssige egenskaber og samtidig bevare deres brugsegenskaber, og det giver dermed nye reelle muligheder for producenten, for forbrugeren og for samfundet som helhed.

(4) Øget energieffektivitet — og her er en af mulighederne en mere effektiv udnyttelse af elektriciteten hos slutbrugerne — betragtes som noget, der bidrager væsentligt til at nå målene for drivhusgasemissioner i EU. Elektricitetsefterspørgslen hos slutbrugerne er den hurtigst voksende energianvendelseskategori og anslås at ville stige i løbet af de næste 20-30 år, hvis der ikke træffes politiske foranstaltninger til at modvirke denne tendens. En betydelig nedsættelse af energiforbruget som foreslået af Kommissionen i dens europæiske klimaændringsprogram (ECCP) er mulig. Klimaændringer er en af prioriteterne i det sjette miljøhandlingsprogram som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse

([1]) EUT C 112 af 30.4.2004, s. 25.
([2]) Europa-Parlamentets udtalelse af 20.4.2004 (EUT C 104 E af 30.4.2004, s. 319), Rådets fælles holdning af 29.11.2004 (EUT C 38 E af 15.2.2005, s. 45), Europa-Parlamentets holdning af 13.4.2005 og Rådets afgørelse af 23.5.2005.

▼B

nr. 1600/2002/EF ([1]). Energibesparelser er den mest omkostningseffektive måde, hvorpå man kan øge forsyningssikkerheden og reducere afhængigheden af import. Det er derfor nødvendigt, at der vedtages væsentlige foranstaltninger og mål med henblik på at påvirke efterspørgslen.

(5) Det er nødvendigt at gribe ind i designfasen for det energiforbrugende produkt, da alt tyder på, at den forurening, der opstår i produktets livscyklus, og de fleste af omkostningerne bestemmes i denne fase.

(6) Der bør fastlægges en sammenhængende ramme for anvendelsen af fællesskabskrav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter med det formål at sikre fri bevægelighed for de produkter, der opfylder kravene, og at begrænse deres generelle miljøpåvirkning. Sådanne fællesskabskrav bør være i overensstemmelse med principperne for loyal konkurrence og international handel.

(7) Krav til miljøvenligt design bør fastsættes under hensyntagen til målene og prioriteterne i det sjette miljøhandlingsprogram, herunder, når det er hensigtsmæssigt, anvendelige mål i dette programs relevante tematiske strategier.

(8) Formålet med dette direktiv er at opnå et højt beskyttelsesniveau for miljøet ved at reducere energiforbrugende produkters potentielle miljøpåvirkninger, hvilket i sidste ende vil gavne forbrugerne og andre slutbrugere. En bæredygtig udvikling kræver også, at der tages behørigt hensyn til de påtænkte foranstaltningers sundhedsmæssige, samfundsmæssige og økonomiske konsekvenser. En forbedring af produkternes energieffektivitet bidrager til energiforsyningssikkerheden, som er en forudsætning for en sund økonomi og dermed for en bæredygtig udvikling.

(9) En medlemsstat, der skønner det nødvendigt at fastholde nationale bestemmelser på grundlag af vægtige miljøbeskyttelseshensyn eller at indføre nye bestemmelser, der bygger på nye videnskabelige forskningsresultater inden for miljøbeskyttelse, på grundlag af et for den pågældende medlemsstat konkret problem, som er opstået efter vedtagelse af den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, kan gøre dette i henhold til de i traktatens artikel 95, stk. 4, 5 og 6, fastlagte bestemmelser om forudgående underretning af Kommissionen og godkendelse fra denne.

(10) For at maksimere miljøfordelene ved forbedret design kan det være nødvendigt at informere forbrugerne om miljømæssige kendetegn og egenskaber ved energiforbrugende produkter og rådgive dem om, hvordan produkterne anvendes på en miljøvenlig måde.

(11) Strategien i grønbogen om en integreret produktpolitik, som er et væsentligt innovativt element i det sjette miljøhandlingsprogram, har til formål at begrænse miljøpåvirkningen fra produkterne i hele deres livscyklus. Hvis der allerede i designfasen tages hensyn til miljøpåvirkningen fra et produkt i hele dets livscyklus, er der store muligheder for at fremme miljøforbedringer på en omkostningseffektiv måde. Der bør være tilstrækkelig fleksibilitet til at gøre det muligt at integrere denne faktor i produktdesignet og samtidig tage hensyn til tekniske, funktionelle og økonomiske forhold.

(12) Selv om en bred tilgang til miljømæssige egenskaber er ønskelig, bør en reduktion af drivhusgasemissionerne gennem øget energieffektivitet være et prioriteret miljømål indtil vedtagelsen af en arbejdsplan.

([1]) EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.

▼B

(13) Det kan være nødvendigt og begrundet at fastsætte særlige kvantitative krav til miljømæssigt design for en række produkter eller miljømæssige aspekter deraf for at sikre, at deres miljøpåvirkning minimeres. I betragtning af det presserende behov for at bidrage til opfyldelsen af forpligtelserne inden for rammerne af Kyoto-protokollen til FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og uden at det berører den integrerede tilgang, der fremmes med dette direktiv, bør foranstaltninger med et stort potentiale for reduktion af drivhusgasemissionerne uden store omkostninger have en vis prioritet. Sådanne foranstaltninger kan også bidrage til en bæredygtig anvendelse af ressourcerne og udgøre et vigtigt bidrag til de tiårsrammeprogrammer om bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug, som der blev opnået enighed om på verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i september 2002.

(14) Som et generelt princip bør energiforbrugende produkters energiforbrug i standby- eller off-mode reduceres til det minimumsniveau, der er nødvendigt for, at de kan fungere efter hensigten.

(15) Med udgangspunkt i de produkter eller teknologier på markedet — også internationalt — der har opnået de bedste resultater, bør niveauet for kravene til miljøvenligt design fastlægges på grundlag af tekniske, økonomiske og miljømæssige egenskaber. Fleksible metoder til fastlæggelse af niveauet for kravene kan gøre det lettere hurtigt at opnå bedre miljømæssige egenskaber. De involverede berørte parter bør høres og samarbejde aktivt i denne analyse. Fastsættelse af obligatoriske foranstaltninger kræver, at de involverede parter høres på behørig vis. Ved en sådan høring vil det også fremgå, om der er behov for en gradvis indførelse eller for overgangsforanstaltninger. Indførelsen af midlertidige mål gør den førte politik mere forudsigelig, gør det muligt at tilpasse produktudviklingscyklusserne og gør det lettere for de berørte parter at planlægge på lang sigt.

(16) Alternative fremgangsmåder som f.eks. selvregulering fra industriens side bør foretrækkes, hvis de med en vis sandsynlighed vil kunne opfylde de politiske målsætninger hurtigere eller billigere end obligatoriske krav. Det kan være nødvendigt at indføre lovgivningsmæssige foranstaltninger, hvis markedskræfterne ikke udvikler sig i den rigtige retning eller hurtigt nok.

(17) Selvregulering, herunder frivillige aftaler i form af ensidige tilsagn fra industriens side, kan fremskynde processen takket være hurtig og omkostningseffektiv gennemførelse og giver mulighed for en fleksibel og hensigtsmæssig tilpasning til de teknologiske muligheder og markedsforholdene.

(18) Til vurdering af frivillige aftaler eller andre selvreguleringsforanstaltninger, der fremlægges som alternativer til gennemførelsesforanstaltninger, bør der foreligge oplysninger om mindst følgende: fri deltagelse, merværdi, repræsentativitet, angivelse af eksisterende målsætningers omfang, inddragelse af civilsamfundet, kontrol og rapportering, omkostningseffektiviteten ved forvaltningen af et selvregulerende initiativ samt bæredygtighed.

(19) Kapitel 6 i Kommissionens meddelelse »Miljøaftaler på fællesskabsplan i tilknytning til handlingsplanen om bedre og enklere lovgivningsmæssige rammer« kan give nyttig vejledning ved vurdering af industriens selvregulering i forbindelse med dette direktiv.

(20) Dette direktiv bør ligeledes fremme integrationen af miljøvenligt design i små og mellemstore virksomheder og meget små virksomheder. En sådan integration kan lettes ved udbredt tilgængelighed af og let adgang til information vedrørende deres produkters bæredygtighed.

▼B

(21) Energiforbrugende produkter, der opfylder de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i gennemførelsesforanstaltningerne til dette direktiv, bør forsynes med CE-mærkning og oplysninger i tilknytning dertil, så de kan markedsføres på det indre marked og omsættes frit. En streng håndhævelse af gennemførelsesforanstaltningerne er nødvendig for at begrænse de regulerede energiforbrugende produkters indvirkning på miljøet og sikre loyal konkurrence.

(22) Ved udarbejdelse af gennemførelsesforanstaltningerne og arbejdsplanen bør Kommissionen høre både medlemsstaternes repræsentanter og berørte parter i forhold til den pågældende produktgruppe, såsom industrien, herunder små og mellemstore virksomheder og håndværksvirksomheder, faglige organisationer, handlende, detailhandlere, importører, miljøorganisationer og forbrugerorganisationer.

(23) Ved udarbejdelsen af gennemførelsesforanstaltninger bør Kommissionen også tage behørigt hensyn til gældende national miljølovgivning, som medlemsstaterne mener bør bevares, særlig vedrørende giftige stoffer, uden derved at begrænse de gældende og berettigede beskyttelsesniveauer i medlemsstaterne.

(24) Der bør tages hensyn til de moduler og regler, der er fastsat med henblik på anvendelse i direktiverne om teknisk harmonisering, jf. Rådets afgørelse 93/465/EØF af 22. juli 1993 om modulerne for de forskellige faser i procedurerne for overensstemmelsesvurdering og regler om anbringelse og anvendelse af »CE-overensstemmelsesmærkningen«, med henblik på anvendelse i direktiverne om teknisk harmonisering ([1]).

(25) Tilsynsmyndighederne bør udveksle oplysninger om de påtænkte foranstaltninger på dette direktivs område med henblik på at forbedre markedsovervågningen. I dette samarbejde bør der gøres størst mulig brug af elektroniske kommunikationsmidler og de relevante fællesskabsprogrammer. Udveksling af information om et produkts miljømæssige egenskaber i hele dets livscyklus og om de opnåede resultater ved designløsninger bør ligeledes fremmes. Indsamling og formidling af al den viden, der fremkommer ved producenternes indsats til fordel for miljøvenligt design, er et af de vigtigste eksempler på den merværdi, der tilføres med nærværende direktiv.

(26) Et kompetent organ er almindeligvis et offentligt eller privat organ, der er udpeget af de offentlige myndigheder, og som sikrer den nødvendige upartiskhed og tilgængelighed af teknisk ekspertise til at kontrollere produktets overensstemmelse med de gældende gennemførelsesforanstaltninger.

(27) I betragtning af hvor vigtigt det er at undgå manglende overensstemmelse, bør medlemsstaterne sikre, at de nødvendige midler er til rådighed for at kunne foretage en effektiv markedsovervågning.

(28) Med hensyn til uddannelse og information vedrørende miljøvenligt design for små og mellemstore virksomheder kan det være hensigtsmæssigt at overveje tilknyttede aktiviteter.

(29) Det gavner det indre marked, at der findes standarder, der er harmoniseret på fællesskabsplan. Når referencen til en sådan standard er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, bør overensstemmelse med denne danne grundlag for en formodning om, at de tilsvarende krav i den gennemførelsesforanstaltning, der er vedtaget på grundlag af dette direktiv, er opfyldt, men andre midler til at påvise en sådan overensstemmelse bør også tillades.

([1]) EFT L 220 af 30.8.1993, s. 23.

▼B

(30) Et af hovedformålene med harmoniserede standarder bør være at bistå producenterne med at anvende de gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i medfør af dette direktiv. Sådanne standarder kan være afgørende ved fastlæggelsen af måle- og prøvningsmetoder. I tilfælde af generiske krav til miljøvenligt design kan harmoniserede standarder i betydelig grad bidrage til at vejlede producenterne i at fastlægge deres produkters miljøprofil i overensstemmelse med kravene i den gældende gennemførelsesforanstaltning. Disse standarder bør klart angive forholdet mellem deres bestemmelser og de omhandlede krav. Formålet med harmoniserede standarder bør ikke være at fastsætte grænser for miljømæssige aspekter.

(31) For så vidt angår de definitioner, der anvendes i dette direktiv, er det nyttigt at henvise til internationale standarder som f.eks. ISO 14040.

(32) Dette direktiv er i overensstemmelse med visse principper for gennemførelse af den nye metode som fastsat i Rådets resolution af 7. maj 1985 om en ny metode i forbindelse med teknisk harmonisering og standarder ([1]) og for henvisninger til harmoniserede europæiske standarder. I Rådets resolution af 28. oktober 1999 om standardiseringens rolle i Europa ([2]) blev det anbefalet, at Kommissionen skulle undersøge, om principperne i den ny metode kunne udvides til sektorer, der endnu ikke var omfattet, som et middel til om muligt at forbedre og forenkle lovgivningen.

(33) Dette direktiv supplerer gældende fællesskabsinstrumenter som f. eks. Rådets direktiv 92/75/EØF af 22. september 1992 om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger ([3]), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1980/2000 af 17. juli 2000 om en revideret ordning for tildeling af et EF-miljømærke ([4]), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2422/2001 af 6. november 2001 om et fællesskabsprogram for energieffektivitetsmærkning af kontorudstyr ([5]), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr ([6]), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/95/EF af 27. januar 2003 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr ([7]) og Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater ([8]). Synergierne mellem dette direktiv og de eksisterende fællesskabsinstrumenter bør bidrage til at forøge deres respektive virkninger og til at opbygge en sammenhængende lovgivningsramme for producenterne.

(34) Eftersom Rådets direktiv 92/42/EØF af 21. maj 1992 om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel ([9]), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF af 3. september 1996 om energieffektivitetskrav til elektriske køleskabe, dybfrysere og kombinationsskabe til

([1]) EFT C 136 af 4.6.1985, s. 1.
([2]) EFT C 141 af 19.5.2000, s. 1.
([3]) EFT L 297 af 13.10.1992, s. 16. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).
([4]) EFT L 237 af 21.9.2000, s. 1.
([5]) EFT L 332 af 15.12.2001, s. 1.
([6]) EUT L 37 af 13.2.2003, s. 24. Ændret ved direktiv 2003/108/EF (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 106).
([7]) EUT L 37 af 13.2.2003, s. 19.
([8]) EFT L 262 af 27.9.1976, s. 201. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2004/98/EF (EUT L 305 af 1.10.2004, s. 63).
([9]) EFT L 167 af 22.6.1992, s. 17. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF (EUT L 52 af 21.2.2004, s. 50).

▼B

husholdningsbrug [1] og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/55/EF af 18. september 2000 om energieffektivitetskrav for forkoblinger til lysstofbelysning [2] allerede indeholder bestemmelser om revision af energieffektivitetskravene, bør de integreres i nærværende rammer.

(35) Direktiv 92/42/EØF indeholder bestemmelser om stjernemærkning til angivelse af kedlers energimæssige ydeevne. Da medlemsstaterne og branchen er enige om, at stjernemærkningsordningen ikke har givet de forventede resultater, bør direktiv 92/42/EØF ændres for at bane vej for mere effektive ordninger.

(36) I stedet for kravene i Rådets direktiv 78/170/EØF af 13. februar 1978 om ydelsen i varmeproducerende anlæg, der anvendes til rumopvarmning og produktion af varmt vand i nye eller allerede eksisterende ikke-industrielle bygninger, samt om isolering af fordelingen af varme og varmt brugsvand i ikke-industrielt nybyggeri [3] gælder nu bestemmelserne i direktiv 92/42/EØF, Rådets direktiv 90/396/EØF af 29. juni 1990 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om gasapparater [4] og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne [5]. Direktiv 78/170/EØF bør derfor ophæves.

(37) Rådets direktiv 86/594/EØF af 1. december 1986 om luftbåren støj fra husholdningsapparater [6] fastsætter betingelserne for, at medlemsstaterne kan kræve offentliggørelse af oplysninger om den støj, som sådanne apparater afgiver, og indfører en procedure for bestemmelse af støjniveauet. Af harmoniseringshensyn bør støjafgivelsen indgå i en integreret vurdering af miljømæssige egenskaber. Da dette direktiv indeholder bestemmelser om en sådan integreret tilgang, bør direktiv 86/594/EØF ophæves.

(38) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen [7].

(39) Medlemsstaterne bør fastsætte, hvilke sanktioner der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

(40) Det bør erindres, at det i pkt. 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning [8] hedder, at »Rådet tilskynder medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem direktiverne og gennemførelsesforanstaltningerne.«

(41) Målene for denne foranstaltning, nemlig at sikre, at det indre marked fungerer gennem krav om, at produkter skal være tilstrækkeligt miljøvenlige, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af dens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsi-

---

(1) EFT L 236 af 18.9.1996, s. 36.
(2) EFT L 279 af 1.11.2000, s. 33.
(3) EFT L 52 af 23.2.1978, s. 32. Ændret ved direktiv 82/885/EØF (EFT L 378 af 31.12.1982, s. 19).
(4) EFT L 196 af 26.7.1990, s. 15. Ændret ved direktiv 93/68/EØF (EFT L 220 af 30.8.1993, s. 1).
(5) EFT L 1 af 4.1.2003, s. 65.
(6) EFT L 344 af 6.12.1986, s. 24. Ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36).
(7) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.
(8) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

▼B

diaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(42) Regionsudvalget er blevet hørt, men har ikke afgivet udtalelse —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter rammerne for fastlæggelsen af fællesskabskrav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter for at sikre den frie bevægelighed for sådanne produkter i det indre marked.

2. Dette direktiv bestemmer, at der skal fastlægges krav, som de energiforbrugende produkter, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, skal opfylde for at blive markedsført og/eller taget i brug. Det bidrager til bæredygtig udvikling ved at øge energieffektiviteten og miljøbeskyttelsesniveauet, mens det samtidig øger energiforsyningssikkerheden.

3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på transportmidler til befordring af personer eller varer.

4. Dette direktiv og de gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i medfør af direktivet, berører ikke Fællesskabets lovgivning om affaldshåndtering og Fællesskabets lovgivning om kemikalier, herunder Fællesskabets lovgivning om fluorholdige drivhusgasser.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »energiforbrugende produkt«: et produkt, der, når det først er markedsført og/eller taget i brug, er afhængigt af energitilførsel (elektricitet, fossilt brændstof og vedvarende energikilder) for at kunne fungere efter hensigten, eller et produkt til frembringelse, overførsel og måling af sådan energi, herunder dele, der er afhængige af energitilførsel og er beregnet til at indgå i et energiforbrugende produkt omfattet af dette direktiv, som markedsføres og/eller ibrugtages som særskilte dele til slutbrugere, og hvis miljømæssige egenskaber kan vurderes selvstændigt

2) »komponenter og delkomponenter«: dele, der er beregnet til at indgå i energiforbrugende produkter, og som ikke markedsføres og/eller ibrugtages som særskilte dele til slutbrugere, eller hvis miljømæssige egenskaber ikke kan vurderes selvstændigt

3) »gennemførelsesforanstaltninger«: foranstaltninger vedtaget i medfør af dette direktiv, hvori der fastlægges krav til miljøvenligt design af bestemte energiforbrugende produkter eller for miljømæssige aspekter deraf

4) »markedsføring«: den første gang et energiforbrugende produkt gøres tilgængeligt på Fællesskabets marked med henblik på distribution eller anvendelse i Fællesskabet enten mod betaling eller gratis og uanset salgsmetode

5) »ibrugtagning«: en slutbrugers første anvendelse i Fællesskabet af et energiforbrugende produkt i overensstemmelse med dets formål

6) »producent«: den fysiske eller juridiske person, der producerer energiforbrugende produkter, der er omfattet af dette direktiv, og som er ansvarlig for de energiforbrugende produkters overensstemmelse med dette direktiv, med henblik på deres markedsføring og/eller ibrugtagning under producentens eget navn eller varemærke

▼B

eller med henblik på producentens egen anvendelse. Hvis der ikke er en producent som defineret i første punktum eller en importør som defineret i nr. 8, anses enhver fysisk eller juridisk person, der markedsfører og/eller ibrugtager energiforbrugende produkter i henhold til dette direktiv, som producent

7) »repræsentant«: enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Fællesskabet, og som har fået skriftligt mandat fra producenten til i dennes navn at opfylde alle eller en del af de forpligtelser og formaliteter, der er fastsat i dette direktiv

8) »importør«: enhver fysisk eller juridisk person i Fællesskabet, der som led i sin erhvervsudøvelse markedsfører et produkt fra et tredjeland på Fællesskabets marked

9) »materialer«: alle materialer, der anvendes i løbet af et energiforbrugende produkts livscyklus

10) »produktdesign«: den række processer, hvorved de retlige, tekniske, sikkerhedsmæssige, funktionelle, markedsmæssige eller øvrige krav, som et energiforbrugende produkt skal opfylde, omsættes til den tekniske specifikation for det pågældende energiforbrugende produkt

11) »miljøaspekt«: et element eller en funktion ved et energiforbrugende produkt, der kan indgå i et samspil med miljøet i løbet af dets livscyklus

12) »miljøpåvirkning«: enhver ændring af miljøet, der helt eller delvis skyldes et energiforbrugende produkt i løbet af dets livscyklus

13) »livscyklus«: et energiforbrugende produkts fortløbende og indbyrdes forbundne faser fra dets anvendelse som råmateriale til endelig bortskaffelse

14) »genbrug«: enhver proces, hvorved energiforbrugende produkter eller komponenter herfra, når de er udtjent, anvendes til samme formål, som de blev fremstillet til, herunder fortsat anvendelse af energiforbrugende produkter, som er afleveret til indsamlingssteder, distributører, genvindingsvirksomheder eller producenter, samt genbrug af energiforbrugende produkter efter renovering

15) »genvinding«: oparbejdning i en produktionsproces af affaldsmaterialer til deres oprindelige formål eller andre formål bortset fra energiudnyttelse

16) »energiudnyttelse«: anvendelse af brændbart affald som et middel til energifremstilling gennem direkte forbrænding med eller uden andet affald, men med udnyttelse af varmen

17) »nyttiggørelse«: en af de processer, der er omhandlet i bilag II B til Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald ([1])

18) »affald«: ethvert stof eller enhver genstand, der henhører under en af kategorierne i bilag I til direktiv 75/442/EØF, og som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med

19) »farligt affald«: alt affald, der er omfattet af artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald ([2])

20) »miljøprofil«: en beskrivelse i overensstemmelse med den gennemførelsesforanstaltning, der er gældende for det energiforbrugende produkt, af den udveksling med omgivelserne (såsom materialer, emissioner og affald), der er forbundet med det energiforbrugende

([1]) EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003.

([2]) EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20. Ændret ved direktiv 94/31/EF (EFT L 168 af 2.7.1994, s. 28).

▼B

produkt i hele dets livscyklus, og som er af betydning for dets miljøpåvirkning og udtrykkes i fysiske mængder, der kan måles

21) »et energiforbrugende produkts miljømæssige egenskaber«: resultaterne af producentens håndtering af det energiforbrugende produkts miljøaspekter, som afspejlet i dets tekniske dokumentationssæt

22) »forbedring af de miljømæssige egenskaber«: proces til forbedring af et energiforbrugende produkts miljømæssige egenskaber i løbet af en række produktgenerationer, men ikke nødvendigvis af alle produktets miljøaspekter samtidig

23) »miljøvenligt design«: integration af miljøaspekter i produktdesignet med henblik på at forbedre det energiforbrugende produkts miljømæssige egenskaber i hele dets livscyklus

24) »krav til miljøvenligt design«: ethvert krav i tilknytning til et energiforbrugende produkt eller til designet af et energiforbrugende produkt, der har til formål at forbedre dets miljømæssige egenskaber, eller ethvert krav om levering af oplysninger om et energiforbrugende produkts miljøaspekter

25) »generisk krav til miljøvenligt design«: ethvert krav til miljøvenligt design, der er baseret på et energiforbrugende produkts miljøprofil som helhed uden fastsatte grænseværdier for enkelte miljøaspekter

26) »specifikt krav til miljøvenligt design«: et kvantitativt og måleligt krav til miljøvenligt design vedrørende et bestemt miljøaspekt af et energiforbrugende produkt, f.eks. energiforbrug under anvendelse beregnet på grundlag af en given output-effekt

27) »harmoniseret standard«: en teknisk specifikation vedtaget af et anerkendt standardiseringsorgan i henhold til et mandat fra Kommissionen efter proceduren i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter ([1]) med det formål at fastlægge et europæisk krav, som det ikke er obligatorisk at opfylde.

Artikel 3

Markedsføring og/eller ibrugtagning

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at energiforbrugende produkter, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, kun kan markedsføres og/eller ibrugtages, hvis de er i overensstemmelse med sådanne gennemførelsesforanstaltninger og er forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med artikel 5.

2. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der er ansvarlige for markedstilsynet. De påser, at disse myndigheder har og anvender de beføjelser, der er nødvendige for at træffe de relevante forholdsregler, som påhviler dem i henhold til dette direktiv. Medlemsstaterne fastlægger opgaveområder, kompetenceområder og organisatoriske retningslinjer for de kompetente myndigheder, der har beføjelse til:

i) at foretage relevante kontrolundersøgelser af de energiforbrugende produkters overensstemmelse i et passende omfang og at påbyde producenter eller deres repræsentanter at trække ikke-overensstemmende energiforbrugende produkter tilbage fra markedet i henhold til artikel 7

ii) at kræve forelæggelse af alle nødvendige oplysninger fra de berørte parter, som præciseret i gennemførelsesbestemmelserne

iii) at udtage prøver af produkterne og underkaste dem overensstemmelseskontrol.

([1]) EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

▼B

3. Medlemsstaterne orienterer løbende Kommissionen om resultaterne af markedstilsynet, og Kommissionen videresender, hvis det er relevant, de pågældende oplysninger til de øvrige medlemsstater.

4. Medlemsstaterne sikrer, at forbrugerne og andre interesserede parter får mulighed for at fremsætte bemærkninger til de kompetente myndigheder vedrørende produktoverensstemmelse.

Artikel 4

Importørens ansvar

Er producenten ikke etableret i Fællesskabet, og findes der ingen autoriseret repræsentant, er importøren ansvarlig for at:

— sikre, at det markedsførte eller ibrugtagne energiforbrugende produkt overholder bestemmelserne i dette direktiv og den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning

— opbevare overensstemmelseserklæringen og den tekniske dokumentation.

Artikel 5

Mærkning og overensstemmelseserklæring

1. Før et energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, markedsføres og/eller ibrugtages, skal det forsynes med CE-overensstemmelsesmærkning, og der skal udstedes en overensstemmelseserklæring, hvori producenten eller hans repræsentant sikrer og erklærer, at det energiforbrugende produkt opfylder alle de relevante bestemmelser i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.

2. CE-overensstemmelsesmærkningen består af bogstaverne »CE«, jf. bilag III.

3. Overensstemmelseserklæringen skal indeholde de elementer, der er anført i bilag VI, og henvise til den relevante gennemførelsesforanstaltning.

4. Energiforbrugende produkter må ikke være forsynet med mærker, som kan vildlede brugerne hvad angår betydningen eller formen af CE-mærkningen.

5. Medlemsstaterne kan kræve, at de oplysninger, der skal stilles til rådighed i henhold til bilag I, punkt 2, skal foreligge på deres officielle sprog, når det energiforbrugende produkt når ud til slutbrugerne.

Medlemsstaterne skal også tillade, at oplysningerne gives på et eller flere andre officielle fællesskabssprog.

Ved anvendelsen af første afsnit tager medlemsstaterne specielt hensyn til:

a) om oplysningerne kan gives ved hjælp af harmoniserede symboler eller anerkendte koder eller andre foranstaltninger

b) hvilken type bruger det energiforbrugende produkt henvender sig til, og hvilken type oplysninger der skal stilles til rådighed.

Artikel 6

Fri bevægelighed

1. Medlemsstaterne må ikke på deres område på grundlag af krav til miljøvenligt design med hensyn til de parametre for miljøvenligt design, der er omhandlet i bilag I, del 1, og som er omfattet af den gældende gennemførelsesforanstaltning, forbyde, begrænse eller hindre markedsføring og/eller ibrugtagning af et energiforbrugende produkt, der

▼B

opfylder alle de relevante bestemmelser i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, og som er forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med artikel 5.

2. Medlemsstaterne må ikke på deres område forbyde, begrænse eller hindre markedsføring og/eller ibrugtagning af et energiforbrugende produkt, der er CE-mærket i overensstemmelse med artikel 5, for hvilket den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning bestemmer, at et krav til miljøvenligt design ikke er nødvendigt, på grundlag af krav til miljøvenligt design med hensyn til de parametre for miljøvenligt design, der er omhandlet i bilag I, del 1.

3. Medlemsstaterne må ikke forhindre, at der f.eks. på messer og udstillinger eller ved demonstrationer præsenteres energiforbrugende produkter, der ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i den for produkterne gældende gennemførelsesforanstaltning, når der er en tydelig angivelse af, at de ikke må markedsføres/ibrugtages, før en sådan overensstemmelse foreligger.

Artikel 7

Beskyttelsesklausul

1. Konstaterer en medlemsstat, at et energiforbrugende produkt, der er CE-mærket som omhandlet i artikel 5 og anvendt efter hensigten, ikke opfylder alle de relevante bestemmelser i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, pålægges det producenten eller hans repræsentant at bringe det energiforbrugende produkt i overensstemmelse med bestemmelserne i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning og/eller med CE-mærkningsbestemmelserne og at bringe overtrædelsen til ophør på de betingelser, som medlemsstaten fastsætter.

Foreligger der tilstrækkelig dokumentation for, at et energiforbrugende produkt næppe er i overensstemmelse med kravene, træffer medlemsstaten de nødvendige foranstaltninger, som, alt afhængig af hvor alvorlig den manglende overensstemmelse er, kan strække sig så vidt som til et forbud mod markedsføring af det energiforbrugende produkt, indtil der er skabt overensstemmelse.

Bringes den manglende overensstemmelse ikke til ophør, træffer medlemsstaten afgørelse om at begrænse eller forbyde markedsføringen og/eller ibrugtagningen af det pågældende energiforbrugende produkt eller sikrer, at det trækkes tilbage fra markedet.

I tilfælde af forbud eller tilbagetrækning fra markedet skal Kommissionen og de øvrige medlemsstater straks informeres herom.

2. Enhver afgørelse, som en medlemsstat træffer i medfør af dette direktiv, og som medfører, at et energiforbrugende produkts markedsføring og/eller ibrugtagning begrænses eller forbydes, skal begrundes.

Afgørelsen meddeles straks den berørte part, der samtidig oplyses om de retsmidler, der er tilgængelige i henhold til gældende ret i den pågældende medlemsstat, samt fristerne for anvendelse af sådanne retsmidler.

3. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater om enhver afgørelse, der træffes i medfør af stk. 1, med angivelse af årsagerne hertil og specielt om, hvorvidt den manglende overensstemmelse skyldes:

a) manglende opfyldelse af kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning

b) ukorrekt anvendelse af harmoniserede standarder som omhandlet i artikel 10, stk. 2

c) mangler ved harmoniserede standarder som omhandlet i artikel 10, stk. 2.

▼B

4. Kommissionen holder snarest muligt samråd med de berørte parter og kan indhente teknisk rådgivning fra uafhængige eksterne eksperter.

Efter dette samråd underretter Kommissionen straks den medlemsstat, der har truffet afgørelse, samt de øvrige medlemsstater om sine synspunkter.

Finder Kommissionen, at afgørelsen ikke er berettiget, underretter den straks medlemsstaterne herom.

5. Begrundes den i stk. 1 omhandlede afgørelse med en mangel ved en harmoniseret standard, iværksætter Kommissionen straks den procedure, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, 3 og 4. Kommissionen underretter samtidig det i artikel 19, stk. 1, omhandlede udvalg.

6. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at oplysninger, der indgives som led i denne procedure, om fornødent behandles fortroligt.

7. De afgørelser, som medlemsstaterne træffer i henhold til denne artikel, offentliggøres på en gennemsigtig måde.

8. Kommissionens holdning til disse afgørelser offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 8

Overensstemmelsesvurdering

1. Før et energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, markedsføres og/eller ibrugtages, skal producenten eller dennes repræsentant sikre, at der foretages en vurdering af det energiforbrugende produkts overensstemmelse med alle de relevante krav i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.

2. Overensstemmelsesvurderingsprocedurerne specificeres i gennemførelsesforanstaltningerne, og producenterne har valget mellem den interne designkontrol, der er omhandlet i bilag IV, og forvaltningssystemet, der er omhandlet i bilag V. Når det er behørigt begrundet og står i forhold til risikoen, udvælges overensstemmelsesvurderingsproceduren blandt de relevante moduler som beskrevet i afgørelse 93/465/EØF.

Har en medlemsstat stærke indicier for, at et energiforbrugende produkt næppe vil være i overensstemmelse med kravene, offentliggør denne medlemsstat hurtigst muligt en begrundet vurdering, evt. ved et kompetent organ, af det energiforbrugende produkts overensstemmelse med henblik på i givet fald at give mulighed for rettidigt at rette op på manglerne.

Er et energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, designet af en organisation, der er registreret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 761/2001 af 19. marts 2001 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) ([1]), og er designfunktionen omfattet af denne registrering, antages denne organisations forvaltningssystem at opfylde kravene i bilag V til dette direktiv.

Er et energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, designet af en organisation, der har et forvaltningssystem, hvori produktdesignfunktionen indgår, og som gennemføres i overensstemmelse med harmoniserede standarder, hvis referencenumre er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, antages dette forvaltningssystem at opfylde de dertil svarende krav i bilag V.

([1]) EFT L 114 af 24.4.2001, s. 1.

▼B

3. Efter markedsføringen eller ibrugtagningen af et energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, opbevarer producenten eller repræsentanten de relevante dokumenter vedrørende den gennemførte overensstemmelsesvurdering og de udstedte overensstemmelseserklæringer i 10 år, efter at det sidste af det pågældende energiforbrugende produkt er blevet fremstillet, således at medlemsstaterne kan få indsigt heri.

Den relevante dokumentation stilles til rådighed senest 10 dage efter modtagelse af en anmodning fremsat af den kompetente myndighed i en medlemsstat.

4. Dokumenter vedrørende overensstemmelsesvurderingen og overensstemmelseserklæringen, jf. artikel 5, udarbejdes på et af Fællesskabets officielle sprog.

Artikel 9

Overensstemmelsesformodning

1. Medlemsstaterne anser et energiforbrugende produkt, der er CE-mærket som omhandlet i artikel 5, for at være i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.

2. Medlemsstaterne anser et energiforbrugende produkt, for hvilket der er anvendt harmoniserede standarder, hvis referencenumre er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, for at være i overensstemmelse med alle de relevante krav i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, som sådanne standarder vedrører.

3. Et energiforbrugende produkt, der er miljømærket i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1980/2000, formodes at opfylde de krav til miljøvenligt design, der er anført i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, for så vidt miljømærkningen opfylder disse krav.

4. Med henblik på overensstemmelsesformodning i henhold til nærværende direktiv kan Kommissionen efter proceduren i artikel 19, stk. 2, beslutte, at andre miljømærker opfylder betingelser svarende til EF-miljømærket i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1980/2000. Energiforbrugende produkter, der har fået tildelt sådanne andre miljømærker, formodes at opfylde de krav til miljøvenligt design, der er anført i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, for så vidt miljømærkningen opfylder disse krav.

Artikel 10

Harmoniserede standarder

1. Medlemsstaterne sikrer så vidt muligt, at der træffes foranstaltninger, der giver de berørte parter mulighed for at blive hørt på nationalt plan i forbindelse med udarbejdelsen og overvågningen af harmoniserede standarder.

2. Finder en medlemsstat eller Kommissionen, at harmoniserede standarder, hvis anvendelse formodes at opfylde særlige bestemmelser i en gældende gennemførelsesforanstaltning, ikke i fuldt omfang opfylder disse bestemmelser, orienterer den berørte medlemsstat eller Kommissionen det stående udvalg, der er nedsat ved artikel 5 i direktiv 98/34/EF, herom med angivelse af en begrundelse. Udvalget afgiver en hasteudtalelse.

3. På baggrund af udvalgets udtalelse beslutter Kommissionen, om referencerne til de pågældende harmoniserede standarder skal offentliggøres, ikke offentliggøres, delvis offentliggøres eller bibeholdes i eller tilbagekaldes fra *Den Europæiske Unions Tidende*.

▼B

4. Kommissionen orienterer det berørte europæiske standardiseringsorgan og udsteder om nødvendigt et nyt mandat med henblik på ændring af de pågældende harmoniserede standarder.

Artikel 11

Krav til komponenter og delkomponenter

Gennemførelsesforanstaltningerne kan kræve, at producenter eller deres repræsentanter, der markedsfører og/eller ibrugtager komponenter og delkomponenter, stiller relevante oplysninger til rådighed for producenten af et energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesforanstaltninger, om komponenternes eller delkomponenternes materialesammensætning samt energi-, materiale- og/eller ressourceforbrug.

Artikel 12

Administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at der træffes passende foranstaltninger for at tilskynde de myndigheder, der har ansvaret for dette direktivs gennemførelse, til at samarbejde og give hinanden og Kommissionen oplysninger for at medvirke til anvendelsen af direktivet og navnlig til gennemførelsen af artikel 7.

Ved det administrative samarbejde og udvekslingen af oplysninger gøres der i videst muligt omfang brug af elektroniske kommunikationsmidler, og der kan gives støtte hertil gennem de relevante fællesskabsprogrammer.

Medlemsstaterne oplyser Kommissionen om, hvilke myndigheder der er ansvarlige for anvendelsen af dette direktiv.

2. Der træffes nærmere afgørelse om arten af og strukturen i udvekslingen af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne efter proceduren i artikel 19, stk. 2.

3. Kommissionen træffer passende foranstaltninger for at tilskynde og bidrage til det samarbejde mellem medlemsstaterne, der er nævnt i denne artikel.

Artikel 13

Små og mellemstore virksomheder

1. I forbindelse med programmer, som små og mellemstore virksomheder samt meget små virksomheder kan drage nytte af, tager Kommissionen hensyn til initiativer, der hjælper små og mellemstore virksomheder samt meget små virksomheder med at integrere miljøaspekter, herunder energieffektivitet, i forbindelse med designet af deres produkter.

▼M1

1a. Retningslinjer, der dækker de specifikke forhold hos de små og mellemstore virksomheder, der er aktive i den berørte produktsektor, kan ledsage en gennemførelsesforanstaltning. Om nødvendigt kan Kommissionen i overensstemmelse med stk. 1 udarbejde yderligere specialmateriale for at lette gennemførelsen af dette direktiv i små og mellemstore virksomheder.

▼B

2. Medlemsstaterne sikrer, især gennem udbygning af støttenetværk og -strukturer, at små og mellemstore virksomheder samt meget små virksomheder tilskyndes til at fastlægge en miljøbevidst strategi allerede på produktets designstadie og til at tilpasse sig den kommende EU-lovgivning.

▼B

Artikel 14

Forbrugeroplysning

I overensstemmelse med den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning sikrer producenterne, i den form, de skønner hensigtsmæssig, at forbrugerne af energiforbrugende produkter informeres om:

— den rolle, de kan spille i forbindelse med en bæredygtig anvendelse af produktet

— produktets økologiske profil og fordelene ved miljøvenligt design, når dette er påkrævet i henhold til gennemførelsesforanstaltningen.

Artikel 15

Gennemførelsesforanstaltninger

▼M1

1. Når et energiforbrugende produkt opfylder de kriterier, der er angivet i stk. 2, omfattes det af en gennemførelsesforanstaltning eller en selvreguleringsforanstaltning i henhold til stk. 3, litra b). Sådanne gennemførelsesforanstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 19, stk. 3.

▼B

2. Kriterierne, der henvises til i stk. 1, er som følger:

a) salget af og handelen med det energiforbrugende produkt skal være af en væsentlig størrelse, dvs. normalt over 200 000 enheder om året i Fællesskabet i henhold til de seneste tilgængelige tal

b) det energiforbrugende produkt skal under hensyn til de mængder, der markedsføres og/eller ibrugtages, have en væsentlig miljøpåvirkning i Fællesskabet, jf. Fællesskabets strategiske prioriteter i afgørelse nr. 1600/2002/EF

c) det energiforbrugende produkt skal have et betydeligt potentiale med hensyn til at mindske dets miljøpåvirkning, uden at det medfører urimelige omkostninger, navnlig hvor:

— der ikke findes anden relevant fællesskabslovgivning, eller markedskræfterne ikke er i stand til at løse dette spørgsmål tilfredsstillende

— der er stor forskel på de miljømæssige egenskaber for energiforbrugende produkter med tilsvarende funktion, som allerede er på markedet.

3. Kommissionen tager ved udarbejdelsen af et udkast til gennemførelsesforanstaltning hensyn til de synspunkter, som det i artikel 19, stk. 1, nævnte udvalg giver udtryk for, og tager ligeledes hensyn til:

a) Fællesskabets prioriteter på miljøområdet, som f.eks. fastsat i afgørelse nr. 1600/2002/EF eller i Kommissionens europæiske klimaændringsprogram (ECCP)

b) relevant fællesskabslovgivning og selvregulering som f.eks. frivillige aftaler, der efter en vurdering i henhold til artikel 17 forventes at opfylde de politiske mål hurtigere eller til lavere omkostninger end obligatoriske krav.

4. Kommissionen skal ved udarbejdelsen af et udkast til gennemførelsesforanstaltning:

a) tage hensyn til det energiforbrugende produkts livscyklus og alle dets væsentlige miljøaspekter, bl.a. energieffektiviteten. Analysen af miljøaspekterne og gennemførligheden af deres forbedring skal ikke være mere indgående, end at den står i et rimeligt forhold til deres betydning. Vedtagelsen af krav til miljøvenligt design med hensyn til de væsentlige miljøaspekter for energiforbrugende

▼B

produkter skal ikke forsinkes unødigt pga. uvished omkring de øvrige aspekter

b) gennemføre en vurdering, der omhandler påvirkningerne af miljøet, forbrugerne og producenterne, herunder små og mellemstore virksomheder, med hensyn til konkurrenceevne, også på markeder uden for Fællesskabet, innovation, markedsadgang og cost-benefit

c) tage hensyn til gældende national miljølovgivning, som medlemsstaterne finder relevant

d) gennemføre en relevant høring af interessenterne

e) udarbejde en begrundelse for udkastet til gennemførelsesforanstaltning på grundlag af den i litra b) nævnte vurdering

f) fastsætte gennemførelsesdato(er) og eventuelle indfasnings- eller overgangsforanstaltninger eller -perioder, navnlig under hensyntagen til de mulige konsekvenser for små og mellemstore virksomheder eller for særlige produktgrupper, der især fremstilles af små og mellemstore virksomheder.

5. Gennemførelsesforanstaltningerne skal opfylde alle følgende kriterier:

a) Der må ikke være nogen væsentlig negativ indvirkning på produktets brugsegenskaber set fra brugerens synspunkt.

b) Der må ikke være nogen negativ indvirkning på sundhed, sikkerhed og miljø.

c) Der må ikke være væsentlige negative konsekvenser for forbrugerne, navnlig hvad angår produktets pris og livscyklusomkostninger.

d) Der må ikke være væsentlige negative konsekvenser for industriens konkurrenceevne.

e) I princippet må fastlæggelsen af et krav til miljøvenligt design ikke have til følge, at det pålægges producenterne at anvende en teknologi, der er omfattet af en industriel ejendomsret.

f) Producenterne må ikke pålægges en uforholdsmæssig stor administrativ byrde.

6. Ved gennemførelsesforanstaltningerne fastsættes krav til miljøvenligt design i overensstemmelse med bilag I og/eller bilag II.

Der indføres specifikke krav til miljøvenligt design for udvalgte miljøaspekter, der har en væsentlig miljøpåvirkning.

Gennemførelsesforanstaltningerne kan også fastsætte, at der ikke er behov for krav til miljøvenligt design i forbindelse med visse specificerede parametre for miljøvenligt design, jf. bilag I, del 1.

7. Kravene formuleres på en sådan måde, at det sikres, at markedstilsynsmyndighederne kan efterprøve de energiforbrugende produkters overensstemmelse med kravene i gennemførelsesforanstaltningen. Gennemførelsesforanstaltningen skal præcisere, om efterprøvningen kan udføres enten direkte på det energiforbrugende produkt eller på grundlag af den tekniske dokumentation.

8. Gennemførelsesforanstaltningerne skal indeholde de elementer, der er anført i bilag VII.

9. De relevante undersøgelser og analyser, som Kommissionen anvender i forbindelse med udarbejdelsen af gennemførelsesforanstaltningerne, bør gøres offentligt tilgængelige, og der bør især tages højde for en let adgang og anvendelse for interesserede SMV'er.

▼M1

10. Om nødvendigt skal en gennemførelsesforanstaltning, der fastsætter krav til miljøvenligt design, indeholde bestemmelser om afvejning af de forskellige miljøaspekter. Disse bestemmelser, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at

▼M1

supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 19, stk. 3.

▼B

Artikel 16

Arbejdsplan

1. Kommissionen udarbejder senest den 6. juli 2007 i overensstemmelse med kriterierne i artikel 15 og efter høring af det i artikel 18 omhandlede konsultationsforum en arbejdsplan, som gøres offentligt tilgængelig.

Arbejdsplanen opstiller for de følgende tre år en vejledende liste over produktgrupper, som vil anses for at have prioritet i forbindelse med vedtagelsen af gennemførelsesforanstaltninger.

Kommissionen ændrer regelmæssigt arbejdsplanen efter høring af konsultationsforummet.

2. I overgangsperioden indtil den første arbejdsplan i henhold til stk. 1 er udarbejdet, udsteder Kommissionen dog efter ►M1 ———— ◄ kriterierne i artikel 15 og efter høring af konsultationsforummet, eventuelt allerede:

— gennemførelsesforanstaltninger, navnlig for de produkter, der ifølge ECCP frembyder et stort potentiale for en omkostningseffektiv nedbringelse af drivhusgasemissionerne som f.eks. varme- og varmtvandsanlæg, elmotorsystemer, belysning i hjemmet og i servicesektoren, husholdningsapparater, kontorudstyr i hjemmet og i servicesektoren, forbrugerelektronik og HVAC-systemer (heating ventilating air conditioning systems)

— en separat gennemførelsesforanstaltning til reducering af en produktgruppes tab ved standby.

▼M1

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 19, stk. 3.

▼B

Artikel 17

Selvregulering

Frivillige aftaler og andre selvreguleringsforanstaltninger, der fremstår som alternativer til gennemførelsesforanstaltninger i forbindelse med dette direktiv, skal som et minimum vurderes på grundlag af bilag VIII.

Artikel 18

Konsultationsforum

Kommissionen sikrer, at den ved udførelsen af sine aktiviteter for hver enkelt gennemførelsesforanstaltning har en afbalanceret deltagelse af medlemsstaternes repræsentanter og alle relevante parter, der er berørt af det pågældende produkt eller den pågældende produktgruppe, såsom industrien, herunder små og mellemstore virksomheder og håndværksvirksomheder, faglige organisationer, handlende, detailhandlere, importører, miljøorganisationer og forbrugerorganisationer. Disse parter bidrager især til at definere gennemførelsesforanstaltningerne og tage disse op til fornyet overvejelse, undersøge effektiviteten af den indførte markedsovervågningsmekanisme samt vurdere frivillige aftaler og andre selvreguleringsforanstaltninger. Disse parter mødes i et konsultationsforum. Forummets forretningsorden fastsættes af Kommissionen.

▼B

Artikel 19

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

▼M1

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

▼B

Artikel 20

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af dette direktiv. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning samt tage højde for omfanget af manglende overensstemmelse og antallet af produktenheder med manglende overensstemmelse, som er markedsført i Fællesskabet.

Artikel 21

Ændringer

1. I direktiv 92/42/EØF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 6 udgår.

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 10a

Dette direktiv udgør en gennemførelsesforanstaltning i henhold til artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådet direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter (*) med hensyn til energieffektivitet under anvendelse, i overensstemmelse med det nævnte direktiv og kan ændres eller ophæves i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, i direktiv 2005/32/EF.

(*) EUT L 191 af 22.7.2005, s. 29.«

3) Bilag I, punkt 2, udgår.

4) Bilag II udgår.

2. I direktiv 96/57/EF foretages følgende ændring:

Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9a

Dette direktiv udgør en gennemførelsesforanstaltning i henhold til artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter (*) med hensyn til energieffektivitet under anvendelse, i overensstemmelse med det nævnte direktiv og kan ændres eller ophæves i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, i direktiv 2005/32/EF.

(*) EUT L 191 af 22.7.2005, s. 29.«

▼B

3. I direktiv 2000/55/EF foretages følgende ændring:

Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9a

Dette direktiv udgør en gennemførelsesforanstaltning i henhold til artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter (*) med hensyn til energieffektivitet under anvendelse, i overensstemmelse med det nævnte direktiv og kan ændres eller ophæves i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, i direktiv 2005/32/EF.

(*) EUT L 191 af 22.7.2005, s. 29.«

Artikel 22

Ophævede direktiver

Direktiv 78/170/EØF og 86/594/EØF ophæves. Medlemsstaterne kan fortsat anvende eksisterende nationale foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til direktiv 86/594/EØF, indtil der er vedtaget gennemførelsesforanstaltninger for de pågældende produkter i henhold til nærværende direktiv.

Artikel 23

Revision

Senest den 6. juli 2010 vurderer Kommissionen efter høring af det i artikel 18 omhandlede konsultationsforum effektiviteten af dette direktiv og dets gennemførelsesforanstaltninger, tærsklen for gennemførelsesforanstaltninger, markedstilsynsmekanismer og alle relevante selvreguleringsforanstaltninger, og forelægger om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet forslag til ændring af dette direktiv.

Artikel 24

Fortrolighed

Oplysningskravene i artikel 11 og bilag I, del 2, til producenten og/eller dennes repræsentant skal være rimelige og tage hensyn til den berettigede fortrolighed omkring kommercielt følsomme oplysninger.

Artikel 25

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 11. august 2007.

De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

▼B

Artikel 26

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 27

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG I

Metode til fastlæggelse af generiske krav til miljøvenligt design

(jf. artikel 15)

Formålet med generiske krav til miljøvenligt design er at forbedre energiforbrugende produkters miljømæssige egenskaber, idet der lægges vægt på væsentlige miljøaspekter ved disse, men uden at der fastsættes grænseværdier. Metoden, der fremgår af dette bilag, finder anvendelse, når det ikke er hensigtsmæssigt at fastsætte grænseværdier for den produktgruppe, der undersøges. Kommissionen fastlægger i forbindelse med udarbejdelsen af det udkast til foranstaltning, der forelægges det i artikel 19 nævnte udvalg, de væsentlige miljøaspekter, som specificeres i gennemførelsesforanstaltningen.

Ved udarbejdelsen i henhold til artikel 15 af gennemførelsesforanstaltninger, hvori der fastlægges generiske krav til miljøvenligt design, udvælger Kommissionen, alt efter hvilket energiforbrugende produkt der er omfattet af gennemførelsesforanstaltningen, de relevante parametre for miljøvenligt design fra listen i del 1, oplysningskravene fra listen i del 2 og de krav, der skal stilles til producenten, fra listen i del 3.

Del 1. Parametre for miljøvenligt design af energiforbrugende produkter

1.1. I det omfang de vedrører produktdesignet fastlægges de væsentlige miljøaspekter under hensyn til følgende faser af produktets livscyklus:

a) valg og anvendelse af råmaterialer

b) fremstilling

c) emballage, transport og distribution

d) installering og vedligeholdelse

e) anvendelse

f) udtjent produkt, dvs. den tilstand, det energiforbrugende produkt har ved udgangen af den første anvendelsesperiode, indtil dets endelige bortskaffelse.

1.2. For hver fase skal følgende miljømæssige aspekter vurderes, når det er relevant:

a) forventet forbrug af materialer, energi og andre ressourcer som f.eks. ferskvand

b) forventede emissioner til luft, vand og jord

c) forventet forurening på grund af fysiske effekter som f.eks. støj, vibrationer, stråling, elektromagnetiske felter

d) forventet affaldsfrembringelse

e) muligheder for genbrug, genvinding og nyttiggørelse af materialer og/eller af energi under hensyn til direktiv 2002/96/EF.

1.3. Alt efter det enkelte tilfælde skal specielt følgende parametre anvendes til vurdering af potentialet for forbedring af miljøaspekterne som anført i foregående punkt, om nødvendigt suppleret af andre parametre:

a) produktets vægt og volumen

b) anvendelse af genvundne materialer

c) forbrug af energi, vand og andre ressourcer i hele livscyklussen

d) anvendelse af stoffer, der er klassificeret som sundheds- og/eller miljøskadelige i henhold til Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer ([1]), og under hensyn til lovgivningen om markedsføring og anvendelse af særlige stoffer, f.eks. direktiv 76/769/EØF og 2002/95/EF

([1]) EFT 196 af 16.8.1967, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2004/73/EF (EUT L 152 af 30.4.2004, s. 1).

▼B

e) mængden og arten af de forbrugsstoffer, der er nødvendige for korrekt anvendelse og vedligeholdelse

f) genbrugs- og genvindingsegenskaber udtrykt ved: antal anvendte materialer og komponenter, anvendelse af standardkomponenter, tidsforbrug ved demontering, eventuel anvendelse af specialværktøj til demontering, anvendelse af komponent- og materialekodningsstandarder for mærkning af komponenter og materialer, der er egnede til genbrug og genvinding (herunder mærkning af plastdele i overensstemmelse med ISO-standarder), anvendelse af materialer, der let kan genvindes, let adgang til værdifulde og andre genvindelige komponenter og materialer, let adgang til komponenter og materialer, der indeholder farlige stoffer

g) anvendelse af brugte komponenter

h) undgåelse af tekniske løsninger, der besværliggør genbrug og genvinding af komponenter og hele apparater

i) forlængelse af levetiden udtrykt ved: garanteret minimumslevetid, garanteret levering af reservedele i en minimumsperiode, modularitet, opgraderingsmuligheder, reparationsmuligheder

j) affaldsmængde, herunder mængde af farligt affald

k) emissioner til luften (drivhusgasser, forsurende stoffer, flygtige organiske forbindelser, ozonnedbrydende stoffer, persistente organiske miljøgifte, tungmetaller, fine partikler og svævestøv), jf. dog Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF af 16. december 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner ([1])

l) emissioner til vand (tungmetaller, stoffer, der er skadelige for iltbalancen, persistente organiske miljøgifte)

m) emissioner til jord (specielt lækning og udslip af farlige stoffer i produkternes anvendelsesfase og risikoen for udvaskning efter deponering som affald).

Del 2. Oplysningskrav

Ved gennemførelsesforanstaltningerne kan det kræves, at fabrikanten forelægger oplysninger, der kan have indflydelse på, hvordan andre end producenten håndterer, anvender eller genvinder det energiforbrugende produkt, herunder, hvis det er relevant:

— oplysninger fra designeren vedrørende fremstillingsprocessen

— oplysninger til forbrugerne om vigtige miljømæssige kendetegn og egenskaber ved produktet; disse skal ledsage produktet, når det markedsføres, således at forbrugeren kan sammenligne disse aspekter ved produkterne

— oplysninger til forbrugerne om, hvordan produktet skal installeres, anvendes og vedligeholdes for at mindske dets miljøpåvirkning og for at sikre den længst mulige levetid, samt om, hvordan produktet skal returneres, når det er udtjent, og, når det er relevant, oplysninger om den periode, hvor der kan leveres reservedele, og om mulighederne for opgradering af produkter

— oplysninger til behandlingsanlæg vedrørende demontering, genvinding eller bortskaffelse, når produkterne er udtjente.

Oplysningerne bør findes på selve produktet, når dette er muligt.

I forbindelse med disse oplysninger tages der hensyn til forpligtelser i henhold til anden fællesskabslovgivning, f.eks. direktiv 2002/96/EF.

Del 3. Krav til producenten

1. Med hensyntagen til de miljøaspekter, der i gennemførelsesforanstaltningen identificeres som aspekter, der kan ændres væsentligt gennem produktdesignet, gennemfører producenter af energiforbrugende produkter en vurdering af modellen af et energiforbrugende produkt igennem hele dets livscyklus baseret på en realistisk antagelse om normale anvendelsesbetingelser og

([1]) EFT L 59 af 27.2.1998, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2004/26/EF (EUT L 146 af 30.4.2004, s. 1).

▼B

hensigten med anvendelsen. Andre miljøaspekter kan undersøges på frivillig basis.

På grundlag af denne vurdering fastlægger producenterne det energiforbrugende produkts miljøprofil. Den baseres på miljømæssigt relevante produktkendetegn og udveksling med omgivelserne igennem hele produktets livscyklus udtrykt i fysiske mængder, der kan måles.

2. Producenten anvender denne vurdering til at evaluere alternative designløsninger og produktets derved opnåede miljømæssige egenskaber i forhold til benchmarks.

   Kommissionen fastlægger benchmarks i gennemførelsesforanstaltningen på grundlag af oplysninger, der indsamles under forberedelsen af foranstaltningen.

   Ved valget af en bestemt designløsning opnås en fornuftig balance mellem de forskellige miljøaspekter og mellem miljøaspekter og andre relevante hensyn, f.eks. sikkerhed og sundhed, tekniske krav til funktionalitet, kvalitet og ydeevne samt økonomiske aspekter, herunder fremstillingsomkostninger og salgbarhed, samtidig med at al relevant lovgivning overholdes.

▼B

BILAG II

Metode til fastsættelse af specifikke krav til miljøvenligt design

(jf. artikel 15)

Formålet med specifikke krav til miljøvenligt design er at forbedre et bestemt miljøaspekt af produktet. Disse kan være udformet som krav om nedsat forbrug af en bestemt ressource, såsom grænser for anvendelsen af denne ressource i de forskellige faser af livscyklussen (f.eks. grænser for vandforbruget under anvendelsen eller for mængden af et bestemt materiale, der indgår i produktet, eller et minimumskrav til mængden af genvundet materiale).

Ved udarbejdelsen af gennemførelsesforanstaltninger til fastlæggelse af specifikke krav til miljøvenligt design i henhold til artikel 15 identificerer Kommissionen, alt efter hvilket energiforbrugende produkt, der er omfattet af gennemførelsesbestemmelsen, de relevante parametre for miljøvenligt design blandt parametrene i bilag I, del 1, og fastsætter niveauerne for disse krav i overensstemmelse med proceduren i artikel 19, stk. 2, som følger:

1. Ved en teknisk, miljømæssig og økonomisk analyse udvælges en række repræsentative modeller af det pågældende energiforbrugende produkt på markedet, og der peges på de tekniske muligheder for at forbedre produktets miljømæssige egenskaber, idet der tages hensyn til disse muligheders økonomiske levedygtighed, og idet væsentlige ydelsestab eller nedsat anvendelighed for forbrugerne søges undgået.

   Den tekniske, miljømæssige og økonomiske analyse skal også vise, hvilke produkter og hvilken teknologi på markedet der har de bedste egenskaber med hensyn til de pågældende miljøaspekter.

   De miljømæssige egenskaber ved produkter, der er tilgængelige på de internationale markeder, og benchmarks i andre landes lovgivning bør tages i betragtning ved analysen samt i forbindelse med fastsættelsen af kravene.

   På grundlag af denne analyse og under hensyn til den økonomiske og tekniske gennemførlighed samt mulighederne for forbedring træffes der konkrete foranstaltninger med henblik på at minimere produktets miljøpåvirkning.

   Med hensyn til energiforbruget under anvendelse skal der for repræsentative modeller af det energiforbrugende produkt fastsættes et niveau for energieffektivitet eller energiforbrug med det mål at opnå et omkostningsminimum for slutbrugerne i hele livscyklussen, idet der tages hensyn til følgerne for andre miljøaspekter. Ved analysemetoden for livscyklusomkostningerne anvendes en real diskonteringssats på basis af oplysninger fra Den Europæiske Centralbank og en realistisk levetid for det energiforbrugende produkt; den baseres på summen af udsving i købsprisen (som følge af udsving i industriens omkostninger) og i driftsudgifterne, som er en følge af de forskellige muligheder for teknisk forbedring, der tilbagediskonteres over levetiden for de repræsentative modeller af det energiforbrugende produkt. Driftsomkostningerne dækker hovedsagelig energiforbrug og yderligere omkostninger i form af andre ressourcer (f.eks. vand eller rengøringsmidler).

   Der skal gennemføres en følsomhedsanalyse omfattende de relevante faktorer (f.eks. prisen på energi eller andre ressourcer, priser på råvarer eller produktionsomkostninger, diskonteringssatsen) og, hvis det er relevant også de eksterne miljøomkostninger, herunder undgåede drivhusgasemissioner, for at undersøge, om der er sket væsentlige ændringer, og om de overordnede konklusioner er korrekte. Kravene skal tilpasses i overensstemmelse hermed.

   En lignende metodologi vil kunne anvendes for andre ressourcer som f.eks. vand.

2. Der kan til gennemførelsen af de tekniske, miljømæssige og økonomiske analyser anvendes oplysninger, der er fremkommet som led i andre fællesskabsaktiviteter.

   Dette gælder også oplysninger fra eksisterende programmer i andre dele af verden, når der skal fastlægges specifikke krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter, som handles med EU's økonomiske partnere.

3. Ved fastsættelse af datoen for kravets ikrafttræden tages der hensyn til, hvor lang tid det tager at give produktet et nyt design.

▼B

BILAG III

CE-mærkning

(jf. artikel 5, stk. 2)

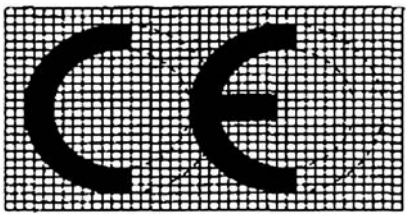

CE-mærkningen skal være mindst 5 mm høj. Hvis CE-mærkningen formindskes eller forstørres, skal modellens størrelsesforhold som anført ovenfor overholdes.

CE-mærkningen skal anbringes på det energiforbrugende produkt. Hvis dette ikke er muligt, skal den anbringes på emballagen og på ledsagedokumenterne.

▼B

BILAG IV

Intern designkontrol

(jf. artikel 8)

1. I dette bilag beskrives den procedure, hvorved den producent eller repræsentant, der er ansvarlig for opfyldelsen af de i punkt 2 i dette bilag anførte forpligtelser, sikrer og erklærer, at det energiforbrugende produkt opfylder de relevante krav i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning. Overensstemmelseserklæringen kan omfatte et eller flere produkter og skal opbevares af producenten.

2. Producenten skal udarbejde et sæt teknisk dokumentation, der gør det muligt at vurdere det energiforbrugende produkts overensstemmelse med kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.

   Denne dokumentation skal navnlig indeholde:

   a) en generel beskrivelse af det energiforbrugende produkt og dets påtænkte anvendelse

   b) resultaterne af relevante miljøvurderingsundersøgelser gennemført af producenten og/eller henvisninger til miljøvurderingslitteratur eller case studies, der anvendes af producenten ved evalueringen af, dokumentationen for og fastsættelsen af løsningerne for produktdesign

   c) miljøprofilen, hvis gennemførelsesforanstaltningen foreskriver det

   d) elementer af produktdesignspecifikationen vedrørende produktets miljømæssige designaspekter

   e) en fortegnelse over de i artikel 10 omhandlede standarder, der er anvendt helt eller delvis, og en beskrivelse af de løsninger, der er valgt for at opfylde kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning, hvis de i artikel 10 omhandlede standarder ikke er anvendt, eller hvis disse standarder ikke fuldt ud dækker kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning

   f) en kopi af de oplysninger vedrørende produktets miljømæssige designaspekter, som stilles til rådighed i overensstemmelse med kravene i bilag I, del 2

   g) resultaterne af de gennemførte målinger i forbindelse med kravene til miljøvenligt design, herunder nærmere oplysninger om disse målingers overensstemmelse sammenlignet med de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.

3. Producenten skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at produktet fremstilles i overensstemmelse med de designspecifikationer, der er omhandlet i punkt 2, og med kravene i den for produktet gældende foranstaltning.

▼B

BILAG V

Forvaltningssystem til overensstemmelsesvurdering

(jf. artikel 8)

1. I dette bilag beskrives den procedure, hvorved den producent, der opfylder kravene i punkt 2 i dette bilag, sikrer og erklærer, at et energiforbrugende produkt opfylder kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning. Overensstemmelseserklæringen kan omfatte et eller flere produkter og skal opbevares af producenten.

2. Under forudsætning af at producenten iværksætter de miljøelementer, der er anført i punkt 3 i dette bilag, kan der anvendes et forvaltningssystem til overensstemmelsesvurdering af det energiforbrugende produkt.

3. Miljøelementer i forvaltningssystemet

I dette punkt specificeres de elementer i et forvaltningssystem og de procedurer, hvormed producenten kan påvise, at det energiforbrugende produkt er i overensstemmelse med kravene i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning.

3.1. Politik for produktets miljømæssige egenskaber

Producenten skal kunne dokumentere overensstemmelse med kravene i den gældende gennemførelsesforordning. Producenten skal også kunne etablere en ramme for fastsættelse og revision af målsætninger og indikatorer for produktets miljømæssige egenskaber, med henblik på at forbedre produktets generelle miljømæssige egenskaber.

Alle de tiltag, som producenten foretager for at forbedre produktets generelle miljømæssige egenskaber og fastlægge det energiforbrugende produkts miljøprofil, hvis gennemførelsesforanstaltningen kræver det, under design- og fremstillingsprocessen, skal dokumenteres systematisk og grundigt i form af skriftlige procedurer og instruktioner.

Disse procedurer og instruktioner skal specielt indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

— en liste over de dokumenter, der skal udarbejdes for at påvise det energiforbrugende produkts overensstemmelse, og som — hvis det er relevant — skal være tilgængelige

— målsætningerne og indikatorerne for produktets miljømæssige egenskaber og ledelsens organisationsstruktur, ansvarsområde og kompetence samt ressourcetildelingen i spørgsmål vedrørende gennemførelsen og ajourføringen af dem

— den kontrol og de afprøvninger, der skal gennemføres efter fremstillingen for at kontrollere produktets miljømæssige egenskaber i forhold til indikatorerne for de miljømæssige egenskaber

— procedurerne til kontrol af den krævede dokumentation og sikring af, at den er ajourført

— metoden til kontrol af gennemførelsen og effektiviteten af miljøelementerne i forvaltningssystemet.

3.2. Planlægning

Producenten skal fastlægge og ajourføre

a) procedurer til fastlæggelse af produktets miljøprofil

b) målsætninger og indikatorer for produktets miljømæssige egenskaber, der tager hensyn til de teknologiske løsningsmuligheder, som de tekniske og økonomiske krav lægger op til

c) et program for opfyldelse af disse målsætninger.

3.3. Gennemførelse og dokumentation

3.3.1. Dokumentationen vedrørende forvaltningssystemet bør navnlig omfatte følgende:

a) Ansvarsområderne og beføjelserne skal defineres og dokumenteres, således at produktets miljømæssige egenskaber sikres effektivt, og

▼B

således at der rapporteres om dets anvendelse med henblik på ajourføring og forbedring.

b) Der skal udarbejdes dokumenter med beskrivelse af de designkontrolteknikker, der er indført, og de processer og systematiske foranstaltninger, der anvendes ved produktdesignet.

c) Producenten skal udarbejde og ajourføre oplysninger til beskrivelse af de grundlæggende miljøelementer i forvaltningssystemet og procedurerne for kontrol af samtlige krævede dokumenter.

3.3.2. Dokumentationen vedrørende det energiforbrugende produkt skal navnlig indeholde:

a) en generel beskrivelse af det energiforbrugende produkt og dets påtænkte anvendelse

b) resultaterne af relevante miljøvurderingsundersøgelser gennemført af producenten og/eller henvisninger til miljøvurderingslitteratur eller case studies, der anvendes af producenten ved evalueringen af, dokumentationen for og fastsættelsen af produktdesignløsninger

c) miljøprofilen, hvis gennemførelsesforanstaltningen kræver det

d) dokumenter, der beskriver resultaterne af de gennemførte målinger i forbindelse med kravene til miljøvenligt design, herunder nærmere oplysninger om disse målingers overensstemmelse sammenlignet med de krav til miljøvenligt design, der er fastsat i den for produktet gældende gennemførelsesforanstaltning

e) producenten skal fastlægge specifikationer, hvoraf det specielt fremgår, hvilke standarder der er anvendt; hvis de standarder, der er omhandlet i artikel 10, ikke er anvendt, eller hvis de ikke fuldt ud omfatter kravene i den relevante gennemførelsesforanstaltning, skal det beskrives, hvilke midler der er anvendt for at sikre overensstemmelse

f) en kopi af de oplysninger vedrørende produktets miljømæssige designaspekter, der stilles til rådighed i overensstemmelse med kravene i bilag I, del 2.

3.4. Kontrol og afhjælpning

a) Producenten skal træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at produktet fremstilles i overensstemmelse med designspecifikationerne og med kravene i den gennemførelsesforanstaltning, der gælder for det

b) producenten fastlægger og ajourfører procedurer til undersøgelse og håndtering af manglende overensstemmelse og gennemføre de ændringer i de dokumenterede procedurer, som afhjælpningen af mangler kræver

c) producenten skal mindst hvert tredje år gennemføre en fuldstændig intern revision af forvaltningssystemets miljøelementer.

▼B

BILAG VI

Overensstemmelseserklæring

(jf. artikel 5, stk. 3)

EF-overensstemmelseserklæringen skal indeholde følgende oplysninger:

1. Navn og adresse på producenten eller repræsentanten.
2. En beskrivelse af modellen, således at denne kan identificeres entydigt.
3. Hvis det er relevant, de anvendte harmoniserede standarders referencer.
4. Hvis det er relevant, de øvrige anvendte tekniske standarder og specifikationer.
5. Hvis det er relevant, henvisninger til anden fællesskabslovgivning, der indeholder bestemmelser om den anvendte CE-mærkning.
6. Navn på den person, der er bemyndiget til at forpligte producenten eller repræsentanten, samt vedkommendes underskrift.

▼B

BILAG VII

Gennemførelsesforanstaltningernes indhold

(jf. artikel 15, stk. 8)

Gennemførelsesforanstaltningen skal navnlig omfatte:

1. En nøjagtig definition af den type energiforbrugende produkter, der er omfattet.

2. Kravet (kravene) til miljøvenligt design af det (de) pågældende energiforbrugende produkt(er), gennemførelsesdato(er), eventuelle indfasningsforanstaltninger eller overgangsforanstaltninger eller -perioder.

   — Hvis der er tale om generiske krav til miljøvenligt design: de relevante faser og aspekter udvalgt blandt de i bilag I, punkt 1.1 og 1.2, anførte samt eksempler på parametre udvalgt blandt de i bilag I, punkt 1.3, anførte som grundlag for en vurdering af forbedringer i forhold til de fastlagte miljøaspekter.

   — Hvis der er tale om specifikke krav til miljøvenligt design: niveauet herfor.

3. De parametre for miljøvenligt design som omhandlet i bilag I, del 1, for hvilke krav om miljøvenligt design ikke er nødvendige.

4. Kravene vedrørende installering af det energiforbrugende produkt, hvis det har direkte betydning for det pågældende energiforbrugende produkts miljømæssige egenskaber.

5. De målingsstandarder og/eller målemetoder, der skal anvendes. Hvis der findes harmoniserede standarder, for hvilke referencenumrene er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, anvendes disse.

6. Nærmere oplysninger om overensstemmelsesvurderingen i henhold til afgørelse 93/465/EØF.

   — Hvis de moduler, der skal anvendes, adskiller sig fra modul A: de faktorer, der danner grundlag for valget af procedure.

   — Hvis det er relevant, kriterierne for godkendelse og/eller certificering af tredjepart.

   Hvis der er fastlagt andre moduler i andre EF-krav for det samme energiforbrugende produkt, skal det modul, der er fastsat i gennemførelsesforanstaltningen, have forrang i forhold til det pågældende krav.

7. Krav om de oplysninger, som producenterne skal stille til rådighed, navnlig med de dele af den tekniske dokumentation, der er nødvendige for at lette kontrollen med energiforbrugende produkters overensstemmelse med gennemførelsesforanstaltningen.

8. Varigheden af den overgangsperiode, i hvilken medlemsstaterne skal tillade markedsføring og/eller ibrugtagning af energiforbrugende produkter, der opfylder de gældende bestemmelser på deres område på datoen for vedtagelsen af gennemførelsesforanstaltningen.

9. Datoen for evaluering og eventuel revision af gennemførelsesforanstaltningen under hensyntagen til den hastighed, hvormed de teknologiske fremskridt finder sted.

▼B

BILAG VIII

Ud over det grundlæggende retskrav om, at selvregulerende initiativer skal opfylde alle traktatens bestemmelser (navnlig vedrørende det indre marked og konkurrencereglerne) og EU's internationale forpligtelser, herunder multilaterale handelsbestemmelser, kan følgende ikke-udtømmende liste over indikative kriterier anvendes til at vurdere, om selvregulerende initiativer kan anvendes som et alternativ til en gennemførelsesforanstaltning i forbindelse med dette direktiv:

1. **Fri deltagelse**

Operatører fra tredjelande skal kunne deltage i selvregulerende initiativer, både i udarbejdelses- og gennemførelsesfaserne.

2. **Merværdi**

Selvregulerende initiativer skal skabe en merværdi (ikke kun en fortsættelse af sædvanlig praksis), for så vidt angår det pågældende energiforbrugende produkts forbedrede miljøegenskaber som helhed.

3. **Repræsentativitet**

Industrien og de industrisammenslutninger, der deltager i den selvregulerende foranstaltning, skal udgøre et stort flertal af den pågældende økonomiske sektor med så få undtagelser som muligt. Der drages omsorg for at sikre, at konkurrencereglerne overholdes.

4. **Kvantitetsbestemte mål og indfasningsmål**

Interessenterne fastsætter deres mål i et klart og utvetydigt sprog med udgangspunkt i et veldefineret grundlag. Dækker det selvregulerende initiativ en lang periode, skal der medtages delmål. Det skal være muligt at kontrollere overensstemmelsen med (del)mål på en overkommelig og troværdig måde ved hjælp af klare og pålidelige indikatorer. Forskningsoplysninger og videnskabelige og teknologiske baggrundsdata skal lette udarbejdelsen af disse indikatorer.

5. **Civilsamfundets inddragelse**

For at sikre gennemskuelighed skal de selvregulerende initiativer offentliggøres, bl.a. via internettet og andre elektroniske midler til udbredelse af oplysninger.

Det samme gælder for delkontrolrapporter og endelige kontrolrapporter. Interessenterne, herunder medlemsstaterne, industrien, ikke-statslige miljøorganisationer og forbrugersammenslutninger, skal have mulighed for at kommentere et selvregulerende initiativ.

6. **Kontrol og rapportering**

Selvregulerende initiativer skal indeholde et velstruktureret kontrolsystem, der klart fastslår industriens og uafhængige kontrollørers ansvar. Kommissionens tjenestegrene skal sammen med det selvregulerende initiativs parter opfordres til at kontrollere, at målene nås.

Planen for kontrol og rapportering skal være detaljeret, gennemskuelig og objektiv. Kommissionens tjenestegrene har med hjælp fra det i artikel 19, stk. 1, omhandlede udvalg til opgave at fastslå, om de grundlæggende mål er opfyldt.

7. **Omkostningseffektivitet ved forvaltning af et selvregulerende initiativ**

Omkostningerne ved forvaltning af selvregulerende initiativer, navnlig med hensyn til kontrol, må ikke medføre en uforholdsmæssig stor administrativ byrde i forhold til deres mål og andre disponible politikinstrumenter.

8. **Bæredygtighed**

Selvregulerende initiativer skal være forenelige med dette direktivs mål, herunder den integrerede fremgangsmåde, og stemme overens med de økonomiske og sociale dimensioner ved bæredygtig udvikling. Beskyttelse af forbrugernes interesser (sundhed, livskvalitet eller økonomiske interesser) skal inddrages heri.

▼B

9. **Forenelighed mellem incitamenter**

Selvregulerende initiativer kan ikke forventes at føre til de ønskede resultater, hvis andre faktorer og incitamenter — markedspres, skatter og afgifter, lovgivning på nationalt plan — sender modstridende signaler til parterne i aktionen. Konsekvens i politikken er væsentlig i så henseende og skal tages i betragtning ved vurderingen af initiativets effektivitet.